

tega ühte nõusse heidan, jo ta sepärrast
mund känd b Jerusalemmas ellada, et ta
parreminne minno teed ja nou saaks täh-
hele panna. Uggä et mul nüüd ei ollu
olnud nisuggune pahha meel, ei pea ka
mo ello päwil sesuggune kūrri nou mo
süddamesse tõusma; siis woiw ma kül
pulgeste kunninga silma ees sin ellada.
Sepärrast kostis ta kunningale ja ütles:
So sanna on hea; nenda kui mo isfand
kunningas on rāfinud, nenda tahhab so
sullane teha. Ta hakkas ka warsi hone
ennesole ehhitama ja ellas mitto päwa
Jerusalemmas. Uggä kolme aasta pär-
rast sündis, et kaks sullast ta jurest ärra-
fargastid Kati kunninga Maaka poia
Alti jure, ja Simeile kullutati: Wata
so sullased on Katis. Neid püdis ta issi
seält ärranouda, ja ehl kül kunninga ke-
lo-ja ahwerdamesse sanna selle rõ wasto
oll; süski mõtles temma holetummal wi-

Al:

Al: Kes sedda tühja asja, kui ma natti
kest aega Jerusalemmast ärra ollen, täh-
hele panned ja kunningale warsi kullutab.
Mul on õige tekond kās, ei ma kiusa
kunningale tülli teha, ei ta woi mulle
sedda nisugguseks sureks süüks tõsta, kül
ta sedda mulle andeks annab. Se peäle
läks ta julgeks, wottis kätte ja panni om-
ma eesli saddulasse ja läks Kati Alti ju-
re ommad sullased otsima. Ta leidis
neid ka seält, ja tõi neid ka Katis ärra.
Uggä Salomonile anti warsi teada, et
Simeil oli Katilainud ja taggasi tulnud.
Siis läkkitas kunningas ja kutsus tedda
ennese jure ja ütles ta wasto. Eks ma
olle Jehowa jures sind wandega kāskenud
ja sind kowwaste maenitsenud ja üttel-
nud: Sel päwal, kui sa wäljas kaid, ja
lāhhād senna ja tenna, siis olgo sulle õie-
te teada. et sa ilma armota pead sure-
ma? Eks sa issi se peäle mulle ütelnud:

X

Se